

แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน

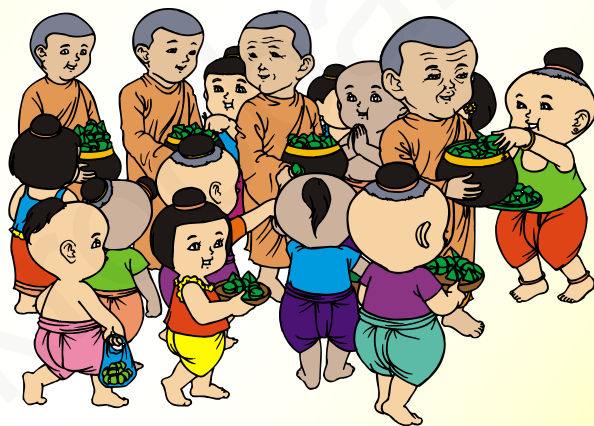
เรื่อง คำควบกล้ำ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

เล่มที่ ๒

คำที่มี ร เป็นอักษรควบ

นางดรุณพร วงศ์พุฒิ

ครูชำนาญการ

โรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๖๑ (บ้านห้วยยะอุ)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต ๒

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจความสัมพันธ์อันดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจการงานและดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุขอีกทั้งยังเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิด วิเคราะห์ วิจัยและสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางสังคมและเศรษฐกิจ ภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรค่าแก่การเรียนรู้ เพื่ออนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 1)

จากที่กล่าวมาแล้วจะเห็นได้ว่าภาษาไทยนั้นเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติที่สำคัญอย่างยิ่ง ผู้ที่ใช้ภาษาไทยได้ดี จะทำให้เกิดประสิทธิภาพในการสื่อสาร ทำให้ทั้งผู้สื่อสารและ ผู้รับสารสื่อความหมายได้ถูกต้องตรงกัน ซึ่งในปัจจุบันการเรียนการสอนภาษาไทยมิได้หวังให้นักเรียนอ่านออกเขียนได้เพียงอย่างเดียว หากมุ่งหวังให้สามารถนำความรู้ ความสามารถไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้จริง ตลอดจนใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ และใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารได้เป็นอย่างดี ด้วยเหตุนี้การเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จึงมุ่งฝึกฝนให้ผู้เรียนบรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนด โดยกำหนดสาระหลักของการเรียนรู้ออกเป็น 5 สาระได้แก่ สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน สาระที่ 3 การฟัง การดูและการพูด สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย และสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. 2551 : 1)

ดังนั้นอาจจะสรุปได้ว่าการจะสอนภาษาไทยให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรนั้น จำเป็นต้องฝึกฝนทักษะทั้ง 5 ด้าน ให้สัมพันธ์กัน โดยเฉพาะทักษะการอ่านและการเขียน ซึ่งนับว่าเป็นทักษะที่มีความจำเป็นในการรับสารและส่งสาร เพราะการอ่านเป็นทักษะที่ผู้เรียนใช้แสวงหาความรู้ เป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาบุคคล ช่วยบุคคลให้เกิดความเจริญงอกงามทางสติปัญญา ทำให้คนทันโลก ทันเหตุการณ์ และช่วยเพิ่มพูนประสบการณ์ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546 : 69) สอดคล้องกับคำกล่าวของกองเทพ เคลือบพณิชกุล (2542 : 80) กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะทางภาษาที่มนุษย์ใช้เป็นเครื่องมือเพื่อการศึกษาหาความรู้และความบันเทิงใจให้กับตนเองและ การอ่านยังเป็นประโยชน์แก่มนุษย์โดยตรงในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะนักเรียนจำเป็นต้องใช้ การอ่านเป็นประจำ เพื่อศึกษาหาความรู้จากหนังสือและจากตำราเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นผู้ที่มีความสามารถในการอ่านออกเขียนได้จึงได้เปรียบ และ

สามารถติดต่อสื่อสารทั้งเรื่องส่วนตัวและส่วนรวมได้ผลดีกว่าผู้อื่นที่อ่านหนังสือไม่ออกและเขียนไม่ได้ ซึ่งสอดคล้องกับ อัจฉรา ชิวพันธ์ (2546 : 47) ที่กล่าวว่า การอ่านในกลุ่มสาระภาษาไทยเป็นทักษะของการรับสารและเป็นทักษะ ที่สำคัญในการแสวงหาความรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาวะปัจจุบัน เป็นยุคข้อมูลข่าวสารที่มีเทคโนโลยีเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว การอ่านจึงเป็นทักษะที่จำเป็นในการนำมาใช้เพื่อติดตาม ความเคลื่อนไหวความก้าวหน้า และการเปลี่ยนแปลงของสภาพวิทยาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ การอ่านจึงมีคุณค่าต่อชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับประถมศึกษาที่เป็นรากฐานของการเรียนในระดับสูง ในการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ การอ่านจึงต้องคำนึงถึงการปลูกฝัง ให้ผู้เรียน มีนิสัยรักการอ่าน เห็นคุณค่าและความสำคัญของการอ่าน สามารถอ่านได้ชัดเจน ถูกต้องรวดเร็ว สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน มีวิจารณญาณในการวิเคราะห์เรื่องที่อ่านได้

นอกจากการอ่านแล้วการเขียนก็เป็นอีกทักษะหนึ่งที่ใช้ในการสื่อสารและมีความสำคัญมาก เพราะการเขียนเป็นเครื่องมือถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรม ที่ช่วยให้คนรุ่นหลังทราบความเป็นมาของอดีตจนถึงปัจจุบัน การเขียนเป็นการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก และความต้องการของตนเองออกมาเป็นตัวอักษร เพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจ และเป็นเครื่องมือสำหรับพัฒนาความคิด สติปัญญา ตลอดจนเจตคติด้วยการเขียนจึงเป็นทักษะการแสดงออกที่สำคัญและสลับซับซ้อน การเขียนเป็นการสื่อสารด้วยตัวอักษร เพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิด อารมณ์ ความรู้สึก ประสบการณ์ ข่าวสารและจินตนาการจากผู้เขียนไปสู่ผู้อ่าน (วรรณิ โสมประยูร, 2542 : 139) นอกจากนั้นทักษะการเขียนยังเป็นทักษะที่เป็นทั้งศิลป์และศาสตร์ กล่าวคือ การเขียนต้องใช้ภาษาที่งดงาม ประณีต สามารถสื่อได้ทั้งอารมณ์ ความรู้ ความคิด จึงต้องใช้ศิลป์ปะในการเขียน ส่วนที่กล่าวว่าเป็นศาสตร์ เพราะการเขียนทุกชนิดต้องประกอบด้วยความรู้ หลักการและวิธีการ แต่อย่างไรก็ตามการเขียนเป็นทักษะที่สามารถฝึกฝนได้ (ภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2540 : 234)

นั่นคือทักษะการอ่านและการเขียนต่างก็เป็นปัจจัยส่งเสริมซึ่งกันและกัน กล่าวคือ ผู้ที่เขียนถูกต้องชัดเจนก็จะเป็นผู้ที่มีความสามารถในการอ่าน ซึ่งทักษะการอ่านและการเขียนต่างก็มีส่วนสัมพันธ์อย่างสูงกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือพื้นฐาน ที่นักเรียนใช้เรียนรู้เรื่องราวต่าง ๆ ผลของการเขียนนั้นย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถในการอ่านและขณะเดียวกันการถ่ายทอดความรู้ก็ย่อมต้องอาศัยทักษะการเขียนเป็นเครื่องมือสื่อความหมายด้วย วรรณิ โสมประยูร (2544 : 139) ซึ่งสอดคล้องกับกรมวิชาการ (2546 : 133) กล่าวว่า การอ่านและการเขียนคำเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้ภาษาทุกภาษาทั้งในการเรียนระดับพื้นฐานและ ในระดับสูง การเรียนในระดับพื้นฐานจะเน้นในด้านการอ่านการเขียนได้ถูกต้อง มีความแม่นยำในหลักการทางภาษา ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญและเป็นความจำเป็นของนักเรียนทุกคน ครูผู้สอนในระดับพื้นฐานต้องมีความรู้ในเรื่องหลักและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย ได้แก่หลักการสะกดคำ ไตรยางค์ การผันเสียงวรรณยุกต์ คำควบกล้ำ อักษรนำ เป็นต้น และครูในระดับพื้นฐานจะต้องสามารถจัดกระบวนการเรียนการสอนได้อย่างมีลำดับขั้นตอนจากเรื่องง่าย

ไปสู่เรื่องยาก ทำให้นักเรียนเรียนรู้
เรื่องยาก

ไปตามลำดับอย่างต่อเนื่องและไม่คิดว่าการเรียนภาษาไทยเป็น

แต่ในปัจจุบันมีคนไทยจำนวนมากไม่เห็นความสำคัญของภาษาไทย เพราะขาดจิตสำนึกในการใช้
ภาษาไทยและขาดความระมัดระวังในการออกเสียง ทำให้การออกเสียงภาษาไทย ผิดเพี้ยนไป ดังเช่น
ที่ ราชบัณฑิตยสถานออนไลน์ (2554 : 1; อ้างอิงจาก งานังค์ ทองประเสริฐ. 2528 : 140) กล่าวว่าในปัจจุบัน
นี้เรามักจะได้ยินทั้งทางวิทยุและโทรทัศน์เสมอ ในเวลาที่ ผู้หลักผู้ใหญ่ท่านให้สัมภาษณ์ หรือ
บางทีก็ผู้สัมภาษณ์เอง ตลอดจนโฆษกและผู้มาทำหน้าที่บรรยายหรือโฆษณาสินค้าต่าง ๆ มักจะพูดไม่มีอักษร
ควบกล้ำเลย เช่น “**รัฐมนตรี**” ก็ออกเสียงเป็น “ดัด-ละ-มน-ตี” “**ปรับปรุงเปลี่ยนแปลง**” ก็ออก
เสียงเป็น “ปับ-ปง-เปี่ยน-แปง” “**คลินิก**” ก็ออกเสียงเป็น “ลิ-หุนิก” หรือ “ลี-หุนิก” ฯลฯ เมื่อได้ยินแล้วทำให้
หมดศรัทธาในตัวผู้พูดหรือผู้ให้สัมภาษณ์ บางทีก็เลยปิดวิทยุหรือโทรทัศน์เสียเลย เพราะเกรงว่าเด็ก ๆ จะจำ
ไปใช้ผิด ๆ แล้วจะอ้างว่าท่านรัฐมนตรีหรือท่านอธิบดีผู้โน้นท่านยังออกเสียงอย่างนั้นเลยเรื่องนี้ไม่ใช่เป็นเรื่อง
ที่เลือ่มากว่าแรง ถ้าหากเราตั้งใจจริงที่จะปรับปรุงตัวเอง ถ้าผู้ใหญ่พูดชัดถ้อยชัดคำก็จะเป็นการ
เสริมสร้างบุคลิกภาพให้แก่ตนเอง ทำให้มีความรู้สึกที่ท่านเป็นคนไทย ไม่ใช่คนต่างด้าว เป็นคนลาวหรือคน
จีนที่ยังพูดไทยไม่ชัด ความจริงเรื่องนี้ควรจะฝึกฝนกันมาตั้งแต่เป็นเด็ก โดยพ่อแม่ครูบาอาจารย์จะต้องหัดพูด
ให้ชัด เมื่อลูกหลานหรือลูกศิษย์ออกเสียงไม่ถูกจะได้แก้ไขได้ ถ้าผู้ใหญ่เองก็ออกเสียงไม่ถูก ไม่ชัด จะแนะนำ
ลูกหลานหรือลูกศิษย์ก็ยาก ทุกคนจึงควรจะปรับปรุงตัวเองก่อน

จะเห็นว่าการพูดนั้นเป็นทักษะที่สำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะหากไม่แก้ไขก็จะเป็นปัญหา ที่
แก้ไขได้ยาก โดยเฉพาะปัญหาการพูดเรื่องของคำควบกล้ำ ซึ่งโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 61
(บ้านห้วยชะอุ่ม) ก็ประสบปัญหาเช่นเดียวกันในด้านการเรียนภาษาไทย โดยเฉพาะการอ่านออกเสียงภาษาไทย
ที่ไม่ถูกต้อง บางครั้งอ่านไม่ชัด อ่านด้วยสำเนียงแปลก ๆ การออกเสียง ร กับ ล มักผิดเพี้ยนไป เช่น คำว่า
เปรี้ยว ออกเสียงเป็น เปี้ยว คำว่าปลาบปลื้ม ออกเป็น ปาบเป้ม ซึ่งลักษณะเหล่านี้แสดงถึงความเลินเล่อใน
การใช้ภาษาและหากไม่แก้ไขก็จะทำให้เด็กเกิดความเคยชินและ ใช้ภาษาผิดเพี้ยน อันจะส่งผลให้
เด็กไม่สามารถออกเสียงอักษรควบกล้ำได้ ในที่สุด ซึ่งผู้รายงาน ในฐานะที่ทำหน้าที่สอนภาษาไทย
ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 61 (บ้านห้วยชะอุ่ม) ตำบลด่านแม่ละเมา อำเภอแม่สอด
จังหวัดตาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 ได้ศึกษาและติดตามเรื่องการใช้ภาษาไทย
ของนักเรียนมานาน พบว่า การใช้ภาษาของนักเรียน มีข้อบกพร่องหลายประการ ทั้งในด้านการฟัง การพูด
การอ่าน และการเขียน และที่เป็นปัญหามากคือปัญหาการอ่านและการพูด โดยเฉพาะคำควบกล้ำ ซึ่งมีสาเหตุ
มาจาก นักเรียนร้อยละ 30 ของโรงเรียนเป็นชาวเขา และนักเรียนส่วนใหญ่จะใช้ภาษาถิ่นของตนในการ
สนทนากับครอบครัวและคนในชุมชน จึงทำให้เกิดความเคยชิน ดังนั้นเมื่อถึงเวลาที่ต้องอ่านหรือเขียนคำควบ
กล้ำ ร ล ว จึงมักจะพูดผิดและเขียนผิดในที่สุด ดังนั้นผู้รายงานจึงได้ทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการอ่านและ
การเขียนคำควบกล้ำ โดยคัดเลือกคำที่มีเสียงควบกล้ำ ร ล ว จากหนังสือเรียนสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย
ชุดพื้นฐานภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และคำควบกล้ำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อทำการทดสอบการอ่านและ

เขียนคำควบกล้ำ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 8 คน ผลปรากฏว่ามีจำนวนนักเรียนที่สามารถอ่านและเขียนได้ถูกต้อง ผ่านเกณฑ์เพียง 5 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5 และมีนักเรียนที่อ่านและเขียนไม่ถูกต้อง ไม่ผ่านเกณฑ์ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 ซึ่งผู้รายงานพบปัญหาที่ได้จากการทดสอบการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำดังนี้ (1) อ่านคำควบกล้ำ ร ออกเสียงเป็นอ่านคำควบกล้ำ ล และนักเรียนบางคนอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร โดยไม่ออกเสียงคำควบกล้ำ เช่น แปรง ออกเสียงเป็น แปรลง หรือ แปรง ปราบ ออกเสียงเป็น ปลาบ หรือ ปาบ ครู ออกเสียงเป็น กู (2) อ่านคำควบกล้ำ ล ไม่ออกเสียง ล กล้ำ เช่น กลาง ออกเสียงเป็น กาง ปลอด ออกเสียงเป็น ปอด แกละ ออกเสียงเป็น แกะ (3) อ่านคำควบกล้ำ ว ออกเสียงเป็น ฟ เช่น กวาง ออกเสียงเป็น ฟาง ความ ออกเสียงเป็น ฟาม เป็นต้น

ดังนั้นผู้รายงานในฐานะครูผู้สอนจึงมีความสนใจที่จะแก้ปัญหาดังกล่าวโดยการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน เรื่อง คำควบกล้ำขึ้น เพื่อเป็นนวัตกรรมในการแก้ปัญหาข้อบกพร่องในการอ่านคำควบกล้ำ และเป็นการเร้าและกระตุ้นความสนใจให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และเห็นความสำคัญของภาษาไทย เพราะว่าแบบฝึกหรือแบบฝึกทักษะเป็นสื่อประเภทหนึ่งที่เป็นส่วนเสริมสำหรับนักเรียนได้ฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดทักษะความรู้ ความเข้าใจ และช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น นักเรียนสามารถทำงานด้วยตนเอง ประเมินผลงานของตนเองได้ และยังช่วย ทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนได้อีก (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. 2547 : 83) เพราะถ้าเด็กได้รับโอกาสฝึกการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำบ่อย ๆ จะทำให้เกิดความเคยชิน

จนกระทั่งอ่านได้โดยอัตโนมัติสามารถนำไปใช้ในชั้นสูงขึ้นหรือเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ได้ต่อไป นอกจากนี้ยังถือเป็นการเปิดโอกาสให้เด็กได้อ่านคำควบกล้ำ ซึ่งจะช่วยให้เด็ก ๆ อ่านออกเสียง ได้ถูกต้องชัดเจนอีกทั้งยังเป็นยังเป็นการส่งเสริมและแก้ไขข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียง คำควบกล้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้นักเรียนเป็นผู้อ่านที่ดี สามารถใช้ภาษาไทย เป็นเครื่องมือในการสื่อสารในการติดต่อสื่อสารได้ถูกต้องและถ่ายทอดเป็นมรดกทางวัฒนธรรมต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน เรื่อง คำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน เรื่อง คำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน เรื่อง คำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ

สมมติฐานการทดลอง

1. แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน เรื่อง คำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

2. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนเรื่อง คำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน เรื่อง คำควบกล้ำ กลุ่ม
สาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจอยู่ใน ระดับมาก

ขอบเขตของการทดลอง

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการทดลองคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มโรงเรียนพะวอ – ด่านแม่ละเมา มีจำนวน 8 โรงเรียน อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 มีจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 175 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 61 (บ้านห้วยยะอุ) กลุ่มโรงเรียนพะวอ – ด่านแม่ละเมา อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 ที่กำลังเรียนภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวนนักเรียน 8 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งเป็นนักเรียนที่ผู้รายงานทำการสอน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ได้แก่ เนื้อหาวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง คำควบกล้ำ จำนวน 6 เล่ม ใช้เวลาสอน 20 ชั่วโมง โดยแบ่งเนื้อหา ดังนี้

เล่มที่ 1 รู้จักคำควบกล้ำ จำนวน 2 ชั่วโมง

เล่มที่ 2 คำที่มี ร เป็นอักษรควบ จำนวน 4 ชั่วโมง

เล่มที่ 3 คำที่มี ล เป็นอักษรควบ จำนวน 4 ชั่วโมง

เล่มที่ 4 คำที่มี ว เป็นอักษรควบ จำนวน 4 ชั่วโมง

เล่มที่ 5 คำที่มี ร ฌ เป็นอักษรควบ จำนวน 4 ชั่วโมง

เล่มที่ 6 คำควบกล้ำไม่แท้ จำนวน 2 ชั่วโมง

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนเรื่อง คำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

3.2 ตัวแปรตาม คือ

3.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3

3.2.2 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้
แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน เรื่อง คำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3

4. ขอบเขตด้านเวลา

เวลาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ คือ ภาคเรียนที่ 2 ของปีการศึกษา 2555 เป็นเวลา 4
สัปดาห์ โดยทำการสอนวันละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 20 ชั่วโมง เริ่มตั้งแต่วันที่ 12 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ.
2555 ถึงวันที่ 7 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2555

5. ขอบเขตด้านสถานที่

สถานที่ที่ทำการทดลองในครั้งนี้คือโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 61 (บ้านห้วยชะอุ) อำเภอ แม่สอด
จังหวัดตาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันและเป็นการกำหนดขอบเขตของการทดลองครั้งนี้ ผู้รายงานจึง
นิยามศัพท์ต่อไปนี้

1. แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน เรื่อง คำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หมายถึง สื่อการเรียนการสอนประเภทหนึ่งที่ครูสร้างขึ้น สำหรับให้
นักเรียนฝึกปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและมีทักษะเพิ่มขึ้น ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่าง
เหมาะสมโดยสามารถปฏิบัติได้ด้วยตนเองจนเกิดความชำนาญและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
อย่างถูกต้อง ซึ่งอยู่ในรูปของแบบฝึก จำนวน 6 เล่ม ดังนี้

- 1.1 เล่มที่ 1 รู้จักคำควบกล้ำ
- 1.2 เล่มที่ 2 คำที่มี ร เป็นอักษรควบ
- 1.3 เล่มที่ 3 คำที่มี ล เป็นอักษรควบ
- 1.4 เล่มที่ 4 คำที่มี ว เป็นอักษรควบ
- 1.5 เล่มที่ 5 คำที่มี ร ล ว เป็นอักษรควบ
- 1.6 เล่มที่ 6 คำควบกล้ำไม่แท้

2. ประสิทธิภาพของแบบฝึก หมายถึง เกณฑ์ที่ใช้ในการกำหนดประสิทธิภาพของ แบบ
ฝึกทักษะการอ่านและการเขียน เรื่อง คำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด 80/80

80 ตัวแรก หมายถึง ประสิทธิภาพด้านกระบวนการ โดยคำนวณจากคะแนนที่ได้ จากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนและแบบทดสอบท้ายแบบฝึกทุกเล่มของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างคิดเป็นร้อยละ 80 (E_1)

80 ตัวหลัง หมายถึง ประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ โดยคำนวณจากคะแนนที่ได้จาก การทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน เรื่อง คำควบกล้ำ คิดเป็นร้อยละ 80 (E_2)

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 ซึ่งวัดได้จากการใช้แบบทดสอบที่ผู้รายงานสร้างขึ้น

4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบที่ผู้รายงานสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง คำควบกล้ำ เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

5. ความพึงพอใจ หมายถึง การแสดงความรู้สึกชื่นชมหรือเห็นด้วยต่อการจัดกิจกรรม การเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน เรื่อง คำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งจะทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประสพผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

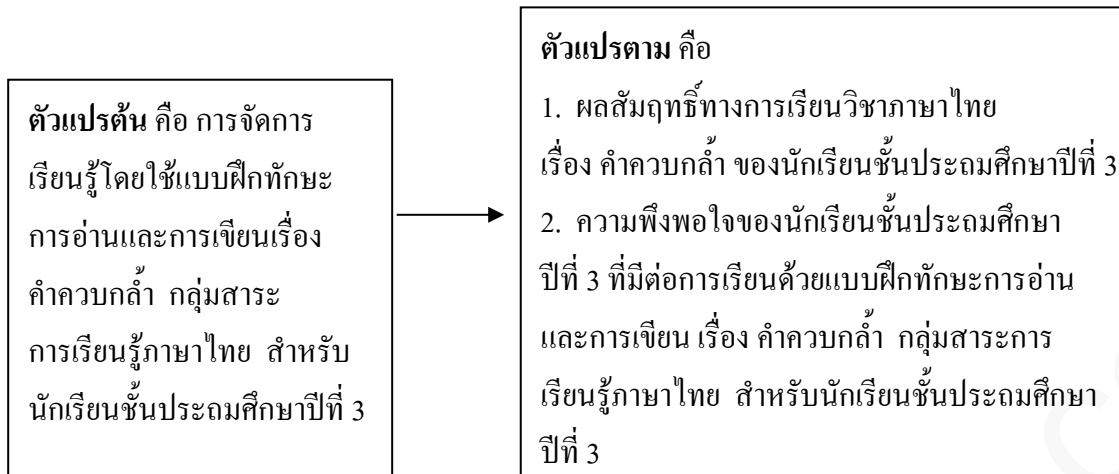
6. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน หมายถึง แบบสอบถามที่ผู้รายงานสร้างขึ้น เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ เพื่อถามความความรู้สึกของนักเรียนเกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน เรื่อง คำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

7. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 61 (บ้านห้วยยะอุ) อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 8 คน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 61 (บ้านห้วยยะอุ) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 ปีการศึกษา 2555 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน เรื่อง คำควบกล้ำในระดับตามเกณฑ์ที่กำหนด
2. โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 61 (บ้านห้วยยะอุ) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 ได้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน เรื่อง คำควบกล้ำที่มีประสิทธิภาพไว้ใช้
3. เป็นแนวทางให้กับครูผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องได้ปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ในเรื่องของการอ่านและการเขียน ในระดับชั้นอื่น
4. เป็นข้อมูลเบื้องต้นให้กับโรงเรียนที่มีสภาพบริบทใกล้เคียงกับโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 61 (บ้านห้วยยะอุ) นำไปประยุกต์ใช้ในเรื่องของการอ่านและการเขียนต่อไป

กรอบแนวคิดในการทดลอง

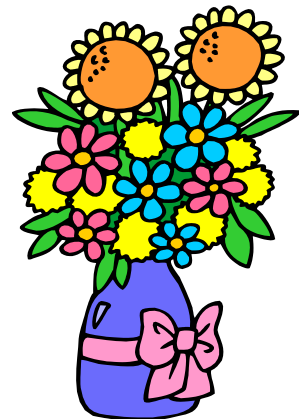
ภาพที่ 1 แผนภูมิแสดงกรอบแนวคิดในการทดลอง

คำชี้แจง

แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน เรื่อง คำควบกล้ำ สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ เล่มนี้ เป็นเล่มที่ ๒ คำที่มี ร เป็นอักษรควบ ซึ่งอยู่ในกลุ่มสาระ
การเรียนรู้ภาษาไทย โดยจัดทำขึ้นเพื่อเสริมให้นักเรียนมีทักษะการอ่านและ
การเขียน เรื่อง คำควบกล้ำ โดยในแต่ละแบบฝึกประกอบด้วยคำชี้แจงและตัวอย่าง
เพื่อสะดวกต่อการทำแบบฝึกทักษะด้วยตนเอง ซึ่งเนื้อหาและกิจกรรม จะเริ่มจาก
กิจกรรมที่ง่ายไปหากิจกรรมที่ยากขึ้นเพื่อท้าทายความสามารถของผู้เรียน ทำให้
ผู้เรียนสนุกและรู้สึกเพลิดเพลินกับการทำแบบฝึกในแต่ละครั้งโดยไม่รู้สึกรำคาญ
ต่อการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง อีกทั้งยังเป็นฐานสำหรับการเรียน
ขั้นที่สูงต่อไป

ลักษณะของแบบฝึกประกอบด้วย

๑. แบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน ๑๐ ข้อ
๒. แบบฝึกย่อย จำนวน ๘ แบบฝึก
๓. แบบทดสอบหลังเรียน จำนวน ๑๐ ข้อ

การฝึกปฏิบัติแบบฝึกทักษะแต่ละชุดดังนี้

ดำเนินการตามลำดับขั้นดังนี้

ขั้นที่ ๑ ครูแจกแบบฝึกทักษะให้นักเรียนแต่ละคน

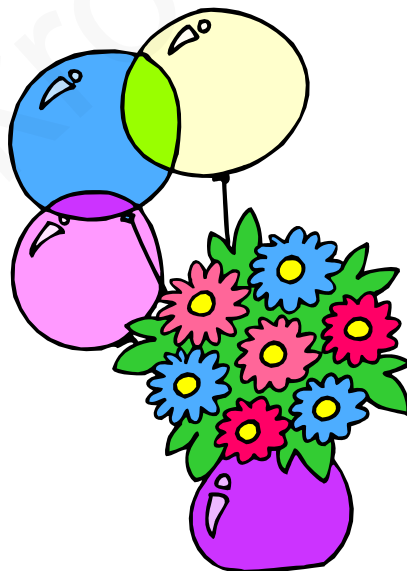
ขั้นที่ ๒ ครูอธิบายวิธีการทำแบบฝึกทักษะให้นักเรียนเข้าใจและให้คำแนะนำ

ขณะที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม

ขั้นที่ ๓ ครูเฉลยคำตอบและอธิบายเพิ่มเติม

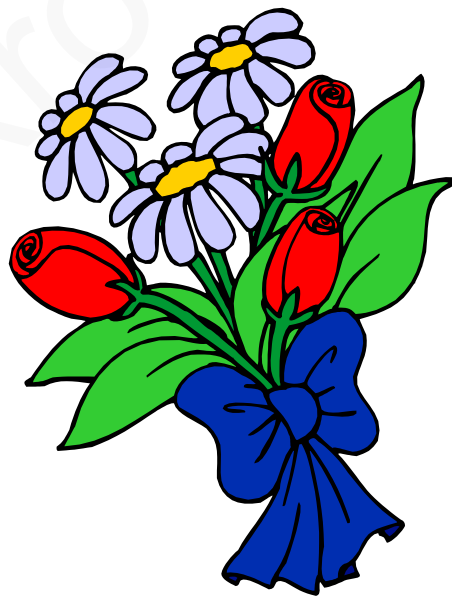
ขั้นที่ ๔ ครูตรวจและให้คะแนน

ขั้นที่ ๕ ครูบันทึกผลคะแนนของนักเรียนแต่ละคน สรุป ประเมินผล

๑. นักเรียนสามารถบอกลักษณะของคำที่มี ร เป็นอักษรควบได้
๒. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำที่มี ร เป็นอักษรควบได้
๓. นักเรียนสามารถเขียนคำที่มี ร เป็นอักษรควบได้

😊 ก่อนที่นักเรียนจะทำแบบฝึกแต่ละชุด ควรอ่านคำแนะนำให้เข้าใจเสียก่อน
จึงลงมือทำ ดังนี้

๑. ทำแบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน ๑๐ ข้อ เพื่อทราบความรู้พื้นฐานของตนเอง
๒. เมื่อศึกษาเนื้อหาจบแล้ว ให้ทำแบบฝึกทักษะให้เสร็จทีละแบบฝึก
๓. เมื่อฝึกปฏิบัติกิจกรรมหมดทุกแบบฝึกทักษะ แล้วทำแบบทดสอบหลังเรียน
จำนวน ๑๐ ข้อ เพื่อทราบความก้าวหน้าของตนเอง
๔. ตรวจสอบความถูกต้องของแบบแบบทดสอบก่อนเรียน , แบบทดสอบหลังเรียน
และแบบฝึกทักษะในแบบเฉลยคำตอบ
๕. เปรียบเทียบผลการทดสอบในตาราง เพื่อทราบผลพัฒนาการเรียนรู้ของตนเอง
๖. เมื่อไม่เข้าใจหรือมีข้อสงสัยในการฝึกปฏิบัติให้ปรึกษาครู เพื่อรับฟังคำแนะนำ
ต่อไป

แบบทดสอบก่อนเรียน

รายวิชาภาษาไทย (๑๓๑๐๑)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

เล่มที่ ๒ คำที่มี ร เป็นอักษรควบ

เวลา ๒๐ นาที

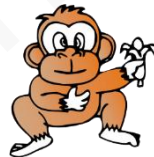
จำนวน ๑๐ ข้อ ๑๐ คะแนน

คำสั่ง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย (X) ทับตัวอักษร ก ข ค หรือ ง หน้าคำตอบ
ที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

๑.

๒๒

๒

ประสมคำจากรูปภาพและสระได้คำใด

ก. ตรวจตรา

ข. เตรียมตัว

ค. ตระกูล

๒. คำในข้อใดเป็นคำควบกล้ำแท้ที่มี ร เป็นเป็นอักษรควบกล้ำ

ก. กระจาบ

ข. ทรุษย์สิน

ค. สร้อยคอ

๓. อะไรเอ่ยเป็นชื่อเรียกนกชนิดหนึ่ง

ก. กระจาย

ข. กระจิบ

ค. กระจุก

๔. ข้อใดอ่านผิด

ก. ปรับ อ่านว่า ปอ – รอ – อับ – ปรับ

ข. คว้า อ่านว่า คอ – รอ – อะ – บอ – คว้า

ค. เตรียม อ่านว่า ตอ – รอ – เอีย – มอ – เตรียม

๕. คำที่ขีดเส้นใต้ในข้อใดไม่ออกเสียงคำที่มี ร เป็นอักษรควบ

ก. บุรุษระ

ข. เตรียมพร้อม

ค. เส้าสร้อย

๖. ข้อใดเป็นคำควบกล้ำที่เหมือนกับคำว่า “แปรงฟัน”

ก. ยืนตรง

ข. แทรกซ้อน

ค. พุทรา

๗. “วันนี้ท้องฟ้าดู.....” ควรเติมคำใดในช่องว่าง

- ก. เศร้าหมอง
- ข. หมองหม่น
- ค. มืดครึ้ม

๘. คำว่า “ตรัส” มีความหมายตรงกับข้อใด

- ก. พูด
- ข. คิด
- ค. ดีใจ

๙. คำในข้อใดเขียนถูกต้อง

- ก. พรอบใจ
- ข. แพรวพราว
- ค. ไคร่ครวน

๑๐. ประโยคในข้อใดมีคำที่มี ร เป็นอักษรควบมากที่สุด

- ก. นื่องไปก่อกองทรายที่วัด
- ข. พริกไทยมีรสเผ็ด
- ค. หนูพริงรักครอบครัว

กระดาษคำตอบก่อนเรียน

ชื่อ - สกุล

เลขที่

คำสั่ง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย (X) ทับตัวอักษร ก ข หรือ ค หน้าคำตอบ
ที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

ข้อ	ก	ข	ค
๑			
๒			
๓			
๔			
๕			
๖			
๗			
๘			
๙			
๑๐			

คะแนน	ก่อนเรียน
เต็ม	10
ได้	

ลงชื่อ

ผู้ตรวจ

(นางครัลพร วงศ์พุดิ)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ใบความรู้ เรื่อง คำที่มี ร เป็นอักษรควบ

คำควบกล้ำแท้

คือ คำที่มีพยัญชนะ ๒ ตัวเรียงกัน ประสมสระเดียวกัน เวลาอ่านจะอ่านออกเสียงพยัญชนะทั้ง ๒ ตัว พร้อมกัน ออกเสียงควบหรือกล้ำกัน ซึ่งพยัญชนะตัวควบ คือ ตัวหลังเป็นเสียงกล้ำมีเพียง ๓ ตัว คือ ร ล ว

คำที่มี ร เป็นอักษรควบกล้ำ

คือ คำที่มี พยัญชนะต้นสองตัวเรียงกัน พยัญชนะตัวหลังเป็นตัว ร และ ผสมด้วยสระเดียวกัน เวลาอ่านจะออกเสียงพยัญชนะทั้ง ๒ ตัว พร้อม ๆ กัน เสียงพยัญชนะควบกล้ำแท้ในภาษาไทยจะอยู่ในตำแหน่งต้นพยางค์เท่านั้น พยัญชนะ ร เมื่ออยู่หลังพยัญชนะต้นเรียกพยัญชนะทั้งสองตัวนี้ว่า อักษรควบ

พยัญชนะตัวหน้า

ก ข ค ต ป พ

+

พยัญชนะตัวควบ

ร

ได้แก่

กร	เช่น	กราบ	โกรธ
ขร	เช่น	ขริบ	ขรัว
คร	เช่น	ครอง	ใคร
ตร	เช่น	ตรอง	ตรว
ปร	เช่น	ปรัม	ปรีดา
พร	เช่น	พราย	พร้อม เป็นต้น

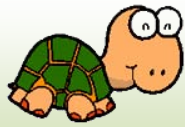
(มานพ สอนศิริ และคณะ. ๒๕๕๑ : ๖๖ – ๖๗)

แบบฝึกที่ ๑ อักษรพาเพลิน

คำชี้แจง ใช้อักษรแทนภาพประสมเป็นคำ (จำนวน ๑๐ ข้อ ๑๐ คะแนน)

ตัวอย่าง

= ตรง

=

๒.

า

=

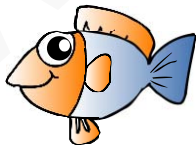
๓.

=

๔.

=

๕.

=

ง่ายใช่ไหม

แบบฝึกที่ ๒ สะกดคำจำให้แม่น

คำชี้แจง อ่านสะกดคำแจกลูกคำควบกล้ำ ร ต่อไปนี้(จำนวน ๑๐ ข้อ ๑๐ คะแนน)

ตัวอย่าง

ครั้ง อ่านว่า คอ - รอ - อะ - งอ - ครั้ง - ไม้โท - ครั้ง

๑. โปร่ง	อ่านว่า	____	
๒. กร้อย	อ่านว่า	____	
๓. ตรู	อ่านว่า	____	
๔. พร้า	อ่านว่า	____	
๕. ครุ่น	อ่านว่า	____	
๖. เปรี๊ยะ	อ่านว่า	____	
๗. กริม	อ่านว่า	____	
๘. พร้อม	อ่านว่า	____	
๙. ครู	อ่านว่า	____	
๑๐. กร่าง	อ่านว่า	____	

